

[Erling Christensen]

eller det andet sted, kan jo være lige meget. Men o.k., vi må så bruge en anden vej.

Så vil jeg sige til ministeren, at vi er ikke utålmodige. Det, vi gerne vil overveje og gerne vil se på i fællesskab, er – som jeg sagde i min ordførertale – overskueligheden, retssikkerheden og så vurderingen af, om vi har nogle ting kørende som forsøg, der lige så godt kunne være gennemført ved en generel lovgivning. Jeg synes, det er væsentligt, at vi gør os de overvejelser hver gang, når vi nu er oppe på det store antal forsøg. Jeg synes, det er nødvendigt af hensyn til de mennesker, der ude i landet, ude i virkeligheden, skal leve under disse forskellige forhold. For det er ikke alene frikommunerne, der laver forsøg nu, det er også ikkefrikommuner i frie amter, og det giver en uoverskuelighed, som vi i hvert fald skal være meget, meget opmærksom på.

Agerschou (SF):

Jeg bemærkede, at ministeren i begyndelsen af sit indlæg sagde, at nu skulle vi ikke spørge frikommunerne om alt muligt. Nu skulle de have fred og ro til at gennemføre deres forsøg.

Jeg blev ikke klar over, hvem det var, ministeren diskuterede med. Var det en reaktion på vort forslag om til efteråret at få en samlet redegørelse fra ministeren om frikommuneprojektet? Var det ministerens reaktion på dette forslag?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Ja, det var det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om butikstid. Af industriministeren (Nils Wilhjelm). (Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Man kunne næsten fristes til at starte med at sige, at så er vi her igen. Man kunne godt undre sig over, hvorfor vi skal have dette lovforslag, når man ser på, hvad der er sket de tidligere gange. Jeg skal i al enkelhed henviser til de bemærkninger, vi har haft til forslaget tidligere. Vi har stort set ikke ændret holdning.

Vi havde jo et lignende forslag, som blev fremsat i april måned sidste år, og det var hensigten, at det skulle vedtages 1. juli 1988. Men alligevel fandt regeringen ikke anledning til at få forslaget sat på Folketingets dagsorden, så det kunne blive behandlet, og det er der måske forskellige årsager til, som jeg ikke skal komme nærmere ind på. Men såfremt forslaget havde hastet, så skulle man tro, at det ville blive fremsat straks efter Folketingets åbning, men det er det ikke blevet.

Nu er vi langt henne i samlingen, og det er først nu, man kommer med forslaget, og så må man stille det spørgsmål, hvad meningen er med forslaget. Der har været mange forskellige meldinger, og når det først kommer nu, så forstår man det jo godt. Der har været uenighed i regeringen, og der har været stor uenighed inden for Det Konservative Folkeparti om det politisk rigtige i at fremsætte et sådant forslag.

Det er som sagt meget forståeligt, at der er disse betænkeligheder, særlig når man husker på, hvordan det gik De Konservative, sidste gang en konservativ industriminister, handelsminister hed det dengang, fremsatte forslag om en ændring af lukkeloven. Og i en tid, hvor De Konservatives tilslutning hos vælgerne jo er dalende, er det meget forståeligt, at man ikke kommer med forslag, at man er betænkelig ved at komme med forslag, som yderligere kan svække tilslutningen til Det Konservative Folkeparti.

Jeg forstår godt de betænkeligheder, der har været i den konservative gruppe, men jeg har et par spørgsmål til regeringen, og det ene spørgsmål er: Hvad er hensigten med forslaget? For